

[Christmas Møller.]

være mellem Rigsdagens forskellige Partier — en Uoverensstemmelse, som ikke paa Grund af den Omstændighed, at vi fører denne Sag hurtigt igennem, bør glemmes —, vil jeg gerne anbefale Sagen til Vedtagelse ud fra den Erkendelse, at vi alle er af den Opfattelse, at et saadant Instrument er nødvendigt, og at det maaske mere er Maaden, hvorpaa der administreres, og de enkelte Beslutninger, hvorom man kan have forskellige Opfattelser.

Jeg skal med disse Ord indstille Lovforslaget til Vedtagelse.

Hans Hedtoft: Jeg kan helt og fuldt tiltræde den ærede Udvalgsordførers Bemærkninger som værende Fællesudtryk for de Anskuelser, der samlede os i Udvalget. Jeg vil til disse Bemærkninger blot føje følgende.

Vi har i en særdeles udførlig Betænkning fra det socialdemokratiske Mindretals Side gjort Rede for vort Syn paa Loven og dens Nødvendighed i Almindelighed, men har i særlig Grad givet Udtryk for vore Synspunkter med Hensyn til Lovens Administration; jeg skal afholde mig fra nærmere at kommentere disse Synspunkter, idet jeg er enig med den ærede Udvalgsordfører om, at det vil være hensigtsmæssigt at gemme Bemærkninger og principielle Betragtninger om den økonomiske Situation til den politiske Debat, vi faar ved Finanslovens tredie Behandling. Jeg skal derfor her nøjes med at udtale min Taknemmelighed for og Tilfredshed med, at selve det Princip, vi tidligere har givet Udtryk for, at Varerne skal følge Mærkerne, er tiltraadt af det samlede Udvalg, og med, at Handelsministeren over for Udvalgets Medlemmer har erklæret sig villig til, lige saa langt som praktiske Forhold muliggør det, at søge dette Princip gennemført i Administrationen. Ligeledes skal jeg udtale min Tilfredshed med, at det Ønske, vi havde, om at faa nedsat et permanent Udvalg, der skulde modtage løbende Orientering fra Handelsministeren om den vareforsyningsmæssige Situation, er blevet imødekommet i Udvalget.

Med disse Ord skal jeg anbefale, at der stemmes for Lovforslaget.

Himmelstrup: Ogsaa jeg kan tiltræde den Fremstilling af Udvalgsarbejdet, som Udvalgets ærede Ordfører fremsatte for faa Minutter siden. Allerede ved Sagens første Behandling udtalte jeg paa Partiet Venstres Vegne Tilslutning til Lovforslaget

i den Form, hvori den højtærede Handelsminister havde forelagt det, og det har jo ogsaa vist sig, at man fra alle Partiers Side har været enig i at tiltræde, at den nugældende Vareforsyningslov forlænges uændret i et Aar.

Af de mange Spørgsmaal, som har været drøftet i Udvalget, finder ogsaa jeg kun Anledning til at fremhæve et enkelt. Det er i Virkeligheden det samme som det, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft nævnte, nemlig at det vilde være et heldigt Princip, om man i højere Grad kunde komme ind paa dette, at Varerne i Omsætningen skal følge Mærkerne. I Udvalgsbetænkningen er Anbefalingen for dette Princip udtrykt paa den Maade, at det fremmer en sund og naturlig Konkurrence, naar dette finder Sted. Det ligger i Sagens Natur, at et Parti som det, paa hvis Vegne jeg taler, og som mener, at den frie Konkurrence er, om jeg saa maa sige, Saltet og Kraften i enhver økonomisk Virksomhed, kun kan ønske, at et saadant Princip maa blive gennemført, naar ikke Vanskelighederne er alt for uovervindelige. Jeg henstiller derfor til den højtærede Handelsminister, saa vidt det er muligt, at gennemføre dette Princip, og jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget.

Aksel Larsen: Det er nødvendigt, at jeg kommer med en eneste Bemærkning til den Redegørelse, vi her har faaet af Udvalgets ærede Ordfører. Det drejer sig om Formuleringen i Fællesbetænkningen fra Udvalget vedrørende Funktionerne for det permanente Udvalg, der senere tænkes nedsat for at følge Vareforsyningen, Priserne m. m.

Det er ganske rigtigt, at Udvalget har været enigt om og er enigt om, at dette i Betænkningen maatte formuleres saadan, som det er formuleret, at der ikke herved skal ske nogen Sammenblanding af den lovgivende og den udøvende Magt. Jeg anser det imidlertid for nødvendigt, for at der ingen Misforstaaelse skal være, at sige, at saadan maa det formuleres, hvis man vil være i Overensstemmelse med Forfatningen, men rent praktisk sker der i allerhøjeste Grad en Sammenblanding mellem den lovgivende og den udøvende Magt, ikke paa den Maade, at Rigsdagen rent fagligt blander sig i Administrationen, eller at det er Regeringen, som lovgiver, men paa den Maade, at der sker saa mange Raadslagninger mellem Regeringen og Partierne og Regeringen og Udvalgene, at man i høj Grad kan sige, at Rigsdagen har nogen Indflydelse paa, hvorledes der administreres. Det er det rent praktiske, at naar